

Verordnungsblatt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete

Teil I.

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część I.

408043

408042

III

IV

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 15. Januar 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 15 stycznia 1940 r.	Nr. 1
------	---	-------

Tag Dzień	Inhalt / Treść	Seite Strona
20. 12. 39	Verordnung über Unterstützungen an Militärrentenempfänger des ehemaligen polnischen Staates und ihre Hinterbliebenen (Kriegsopferverordnung)	1
	Rozporządzenie o zapomogach dla odbiorców rent wojskowych byłego państwa polskiego i osób pozostałych po nich (Rozporządzenie o ofiarach wojennych)	1
20. 12. 39	Verordnung über die Nichterhebung der Abgabe von Mehl und Grütze	3
	Rozporządzenie o niepobieraniu daniny od mąki i kaszy	3
10. 1. 40	Verordnung über die Hinterlegung der im Generalgouvernement umlaufenden Noten der Bank Polski über 500 und 100 Zloty	3
	Rozporządzenie o złożeniu do depozytu biletów Banku Polskiego opiewających na 500 i 100 złotych. będących w obiegu w Generalnym Gubernatorstwie	3

Verordnung

über Unterstützungen an Militärrentenempfänger
des ehemaligen polnischen Staates und ihre
Hinterbliebenen
(Kriegsopferverordnung).

Vom 20. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichsanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Es erhalten ohne Anerkennung eines Rechtsanspruches unter Zugrundelegung der Vorschriften des polnischen Gesetzes vom 17. März 1932 in der Fassung vom 11. September 1934 zur Bestreitung ihres Lebensunterhaltes

- eine einmalige sofortige Unterstützung die Beschädigten der letzten drei Stufen (Erwerbseinbuße von über 75 bis 100 Prozent) sowie die erwerbsunfähigen über 55 Jahre alten Witwen und Eltern verstorbener Beschädigter in der Höhe eines Monatsbetrages der polnischen Versorgungsgebühren bis zum Höchstbetrage von 250 Zloty,
- ab 1. Dezember 1939 eine laufende Unterstützung im Ausmaße von 80 v. H. der polnischen Versorgungsgebühren alle Schwer-

Rozporządzenie

o zapomogach dla odbiorców rent wojskowych
byłego państwa polskiego i osób pozostałych
po nich
(Rozporządzenie o ofiarach wojennych).

Z dnia 20 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Otrzymują, nie uznając tym pretensji prawnej, biorąc za podstawę przepisy ustawy polskiej z dnia 17 marca 1932 r. w brzmieniu ustalonym dnia 11 września 1934 r., na pokrycie utrzymania

- jednorazową zapomogę natychmiastową — inwalidzi ostatnich trzech grup (z utratą zdolności zarobkowej ponad 75% do 100%), oraz wdowy niezdolne do zarobkowania powyżej lat 55 i rodzice zmarłych inwalidów — we wysokości kwoty miesięcznej polskich należności zaopatrzenia do kwoty maksymalnej zł. 250.—,
- zaczynając od dnia 1 grudnia 1939 r. bieżącą zapomogę w wymiarze 80% polskich należności zaopatrzenia — wszyscy ciężko po-

beschädigten mit einer Erwerbseinbuße von 45 bis 100 Prozent sowie die unter a) angeführten Hinterbliebenen,

c) Blinde und Pflegebedürftige eine Unterstützung im vollen Ausmaße der polnischen Versorgungsgebührennisse.

(2) Beschädigten mit einer Erwerbseinbuße von 35 bis 44 v. H. kann im Falle besonderer Notlage auf Antrag eine einmalige Unterstützung gewährt werden. Solche Unterstützungen dürfen bei gleichbleibenden wirtschaftlichen Verhältnissen der Antragsteller frühestens nach Ablauf von 3 Monaten wiederholt werden.

(3) Unterstützungsbeträge, die in der Zeit vom 1. Oktober 1939 ab als polnische Versorgungsgebührennisse oder als Vorschüsse darauf gewährt worden sind, sind hierbei anzurechnen.

(4) Voraussetzung für die Gewährung einer Unterstützung ist die Vorlage einer Lebensbescheinigung und des Invalidenbuches.

(1) Bei Anwendung der Bestimmungen des § 1 Abs. 1 Buchst. b) haben die Unterstützungen nicht weniger als 60 Zloty und nicht mehr als 200 Zloty monatlich zu betragen.

(2) Unterstützungen nach dieser Verordnung sind nicht einkommensteuerpflichtig und nicht pfändbar, ausgenommen wegen eines Anspruches auf Erfüllung einer gesetzlichen Unterhaltspflicht.

§ 3

Die Unterstützungen werden ihrer Höhe nach in Anlehnung an die Vorschriften des Reichsversorgungsgesetzes gewährt, sofern der Empfänger seine deutsche Volkszugehörigkeit nachweist

§ 4

(1) Berufsmilitärpersonen des Ruhestandes, welche im Verbands der deutschen oder österreichisch-ungarischen Armee im Weltkriege gedient haben, erhalten eine Unterstützung nach der Verordnung über vorläufige Regelung von Unterstützungszahlungen an Pensionsempfänger des ehemaligen polnischen Staates und der polnischen Selbstverwaltungsverbände vom 9. Dezember 1939 (Verordnungsblatt GG.P. S. 206); haben sie durch diese Dienstleistung beziehungsweise durch die dem Militärdienst eigentümlichen Verhältnisse eine Schädigung erlitten, so kann ihnen eine weitere Zuwendung bis zum Betrage von 50 Zloty laufend bewilligt werden.

(2) Witwen dieser Personenkreise erhalten die Hälfte der im Abs. 1 vorerwähnten Unterstützungen.

§ 5

Juden erhalten keine Unterstützung nach dieser Verordnung.

§ 6

Laufende Unterstützungen nach dieser Verordnung sind jederzeit widerruflich

§ 7

(1) Die Unterstützungsbeträge werden von den Dienststellen für Kriegsbeschädigtenfürsorge des Generalgouverneurs (früheren polnischen Verfor-

szkodowani z utratą zdolności zarobkowej od 45 do 100%, oraz osoby pozostałe po nich wymienione pod a),

c) niewidomi i potrzebujący pielęgnacji — zapomogę w pełnym wymiarze polskich należności zaopatrzenia.

(2) Inwalidom z utratą zdolności zarobkowej od 25 do 44% może być przyznana na wniosek w razie szczególnego położenia krytycznego zapomoga jednorazowa. Zapomogi tego rodzaju wolno powtórnie udzielać w razie niezmienionych stosunków gospodarczych petenta najwcześniej po upływie trzech miesięcy.

(3) Kwoty zapomóg, udzielonych w czasie od dnia 1 października 1939 r. tytułem polskich należności zaopatrzenia lub zaliczki na poczet tych należy przy tym zaliczyć.

(4) Warunkiem udzielania zapomogi jest przedłożenie zaświadczenia życia i książki inwalidzkiej.

§ 2

(1) Przy stosowaniu przepisów § 1 ust. 1 lit. b) zapomogi nie winny wynosić mniej niż zł 60.— i nie więcej niż zł 200.— miesięcznie.

(2) Zapomogi z mocy niniejszego rozporządzenia nie podlegają podatkowi dochodowemu i zajęciu, poza wyjątkiem wykonania pretensyj alimentacyjnych.

§ 3

Zapomogi udziela się względem wysokości ich w oparciu o przepisy ustawy Rzeszy Niemieckiej o zaopatrzeniu, jeżeli odbiorca udowodni swą przynależność do narodu niemieckiego.

§ 4

(1) Zawodowi wojskowi w stanie spoczynku, którzy służyli w związku niemieckiej lub austriacko-węgierskiej armii w czasie wojny światowej, otrzymują zapomogę według rozporządzenia o tymczasowym uregulowaniu wypłaty zapomóg emerytom byłego państwa polskiego i polskich związków samorządowych z dnia 9 grudnia 1939 r. (Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 206): jeżeli doznali uszkodzenia zdrowia na skutek służby lub okoliczności właściwych służbie tej, może im być przyznana dalsza kwota bieżąca do wysokości 50.— zł.

(2) Wdowy po wymienionych osobach otrzymują połowę zapomóg przewidzianych w ust. 1.

§ 5

Żydzi nie otrzymują zapomóg na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 6

Zapomogi bieżące z mocy niniejszego rozporządzenia mogą być każdorazem odwołane.

§ 7

(1) Kwoty zapomóg ustalają i wypłaty zlecają urzędy Generalnego Gubernatora dla opieki nad inwalidami wojennymi (dawniej polskie urzędy

gungsstellen) in Krakau, Warschau, Kielce und Lublin festgesetzt und zur Auszahlung angewiesen.

(2) Für Unterstüzungen nach § 4 dieser Verordnung ist nur die Dienststelle in Krakau zuständig.

§ 8

Die für die Unterstüzungen erforderlichen Mittel sowie die Bestreitung der Kosten für den Aufwand der Dienststellen trägt der Haushalt des Generalgouvernements.

§ 9

(1) Wer zur Erlangung einer Unterstüzung falsche Angaben macht, wird mit Zuchthaus nicht unter 3 Jahren bestraft. Die gleiche Strafe trifft den Gehilfen.

(2) Zur Aburteilung ist das Sondergericht zuständig.

Krakau, den 20. Dezember 1939.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

zaopatrzenia) w Krakau (w Krakowie), w Warschau (w Warszawie), w Kielce (w Kielcach) i w Lublin (w Lublinie).

(2) Dla zapomóg w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia właściwy jest tylko urząd w Krakau (w Krakowie).

§ 8

Środki konieczne dla zapomóg oraz koszty na pokrycie wydatków urzędów ponosi budżet Generalnego Gubernatorstwa.

§ 9

(1) Kto celem uzyskania zapomogi podaje fałszywe dane, podlega karze ciężkiego więzienia na czas nie krótszy od lat 3. Tej samej karze podlega pomocnik.

(2) Dla zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

Krakau (Kraków), dnia 20 grudnia 1939 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**

Verordnung

über die Nichterhebung der Abgabe von Mehl und Gröhe.

Vom 20. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I. S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph

Die Abgabe von Mehl und Gröhe wird, unabhängig vom jeweiligen Roggenpreis, bis auf weiteres nicht erhoben.

Krakau, den 20. Dezember 1939.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

Rozporządzenie

o niepobieraniu daniny od mąki i kaszy.

Z dnia 20 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077), rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Daniny od mąki i kaszy nie pobiera się aż do odwołania, niezależnie od każdorazowej ceny żyta.

Krakau (Kraków), dnia 20 grudnia 1939 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**

Verordnung

über die Hinterlegung der im Generalgouvernement umlaufenden Noten der Bank Poltski über 500 und 100 Zloty.

Vom 10. Januar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I. S. 2077) verordne ich:

(1) Noten der Bank Poltski zu 500 Zloty mit dem Ausfertigungsdatum vom 28. Februar 1919 und Noten zu 100 Zloty mit den Ausfertigungsdaten vom 28. Februar 1919, 2. Juni 1932 und

Rozporządzenie

o złożeniu do depozytu biletów Banku Polskiego opiewających na 500 i 100 złotych, będących w obiegu w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 10 stycznia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führera i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Bilety Banku Polskiego, opiewające na 500 złotych z datą z dnia 28 lutego 1919 r., oraz bilety opiewające na 100 złotych z datami z dnia 28 lutego 1919 r. i 2 czerwca 1932 r. oraz 9 listo-

9. November 1934 werden zur Hinterlegung aufgerufen. Die Hinterlegung hat in der Zeit vom 22. bis 31. Januar 1940 bei den in § 2 bezeichneten Kreditinstituten zu erfolgen. Der Gegenwert wird in voller Höhe vergütet. Über die Frist, innerhalb deren die Vergütung zu gewähren ist, ergeht besondere Vorschrift.

(2) In besonders begründeten Fällen tritt an die Stelle der Hinterlegung ganz oder teilweise der sofortige Umtausch gegen andere Noten der Bank Polski. Die Entscheidung hierüber trifft die zuständige Reichskreditkasse.

(3) Mit dem Ablauf des 31. Januar 1940 verlieren die aufgerufenen Noten ihre Eigenschaft als gesetzliche Zahlungsmittel. Von diesem Zeitpunkt ab ist niemand mehr verpflichtet, sie in Zahlung zu nehmen.

§ 2

(1) Die Hinterlegung hat bei der nach dem Wohnsitz des Hinterlegers zuständigen Reichskreditkasse zu erfolgen. Reichskreditkassen befinden sich in Kielce, Krakau, Lublin, Neu-Sandez, Petrikau, Radom, Rzeszow, Tarnow, Tschenschow und Warschau.

(2) Daneben ist die Hinterlegung zulässig bei den als Devisenbanken zugelassenen Kreditinstituten, sofern die Gesamtsumme der zu hinterlegenden Zlotynoten einen Betrag von 1000 Zloty nicht übersteigt. Die Devisenbanken als Annahmestellen haben die zur Hinterlegung bei ihnen eingereichten Noten an die zuständige Reichskreditkasse weiterzuleiten.

(3) Ein Verzeichnis der Devisenbanken hängt in den Geschäftsräumen der Reichskreditkassen aus.

Krakau, den 10. Januar 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

pada 1934 r. należy złożyć do depozytu. Wymienione bilety należy złożyć do depozytów instytucyj kredytowych, określonych w § 2, w czasie od dnia 22 do dnia 31 stycznia 1940 r. Równowartość biletów wynagradza się w całej wysokości. Termin, w którym wynagrodzenie ma nastąpić, ureguluje specjalny przepis.

(2) W wypadkach szczególnie uzasadnionych wstepuje na miejsce zlozenia do depozytu — zupełnie lub częściowo — wymiana natychmiastowa na inne bilety Banku Polskiego. Rozstrzyga o tym właściwa Kredytowa Kasa Rzeszy Niemieckiej.

(3) Z upływem dnia 31 stycznia 1940 r. bilety, mające być złożone do depozytu, tracą charakter ustawowego środka płatniczego. Z wspomnianą chwilą nikt nie jest obowiązany do przyjęcia tychże.

(1) Złożenie do depozytu należy skutecznie w Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej, właściwej dla miejsca zamieszkania składającego do depozytu. Kredytowe Kasy Rzeszy Niemieckiej znajdują się w Kielce (w Kielcach), w Krakau (w Krakowie), w Lublin (w Lublinie), w Neu-Sandez (w Nowym Sączu), w Petrikau (w Piotrkowie), w Radom (w Radomiu), w Rzeszow (w Rzeszowie), w Tarnow (w Tarnowie), w Tschenschow (w Częstochowie) i w Warschau (w Warszawie).

(2) Poza tym dozwolone jest złożenie do depozytu w instytucjach kredytowych, uznanych za Banki Dewizowe, o ile suma ogólna biletów mających być deponowanych nie przewyższa kwoty 1000 złotych. Banki Dewizowe jako urzędy przyjmujące winny bilety złożone u nich do depozytu dalej kierować do właściwej Kredytowej Kasy Rzeszy Niemieckiej.

(3) Spis Banków Dewizowych jest wywieszony w gmachach biurowych Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej.

Krakau (Kraków), dnia 10 stycznia 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**